

Morgunmaður

"Eg havi ikki liva í skugganum av pápa mínum listarliga. Eg haldi, at hann er eitt sindur vónbrotin, tí eg ikki havi fylgt hansara leið innan málningalistina. Men eg havi ikki gjørt tað "bevíst". Longu sum heilt ungur kendi eg meg drignan at teim stóru útlendsku listamonnum og teir hava ávirkað meg, sigur Zacharias Heinesen, listamálari.

"Tú skalt arbeiða hart, skal tú liva av at vera listamaður í Føroyum. Tí fari eg tíðliga upp hvønn morgun, tá er friður og tá fái eg mest burtúr, sigur Zacharias Heinesen, listamálari

Uppi undir Varða við víðum útsýni yvir alla Havnina býr listamaðurin Zacharias Heinesen, sum er kendur í Føroyum og so sanniliga eisini uttanlanda.

Vit hittu Zacharias Heinesen hósdagin, tá dýrdarveður lá yvir hövudsstaðnum, kalt og stilt, men lívshættisligt at ganga úti í hálkuni.

Vit eru stódd inni í ateliernum hjá Zacharias, her er fjálgt og eitt tað fyrsta ein leggur merki til er, at Zacharias er ordansmaður, einki útyvir tað neyðuga liggur og flýtur. Høgt er til lofta, eitt sindur skýmlikt inni, dagsljóðið kemur úr erva, filtrerað av fluguneti.

—Mær hevur altíð dáma væl rúm, har ongi

vindeygu eru í veggjunum, tá kenni eg meg eins og eg veruliga eri inni, og einki kann órógva mitt arbeiði, sigur Zacharias og leggur áður, at ljósið kanska kundi verið eitt sindur betri, um vindeyguni stóðu eitt sindur niðari. Men hann er annars væl nøgdur við sítt arbeiðshøli.

—Eitt atelier skal helst venda norðureftir, tá órógvar sólarljósið minst, sigur hann.

FORMUR OG LITUR

—Litirnir hava alt at siga í mínum hugaheimi. Eg ferðist ofta kring landið og gerið skitsur. Men tá eg fái hugskot til ein málning, so er motivivið ikki tað avgerandi. Eg kann síggja fyri mær leikan millum ávisar litir, so fari eg og hyggi eftir skitsunum og finni eina, sum passar til teir litir, ið júst nú mala í heysinum á mær.

—Motivið verður teknað beinanvegin uppá lør-

ritið, og tað verður ógvuliga lítið broytt til málningurin er liðugur. Men litirnir, teir broytast og broytast til eg at enda eri nøgdur. Tó má eg leggja afturat, at motivið ella formurin hevur ikki einki at siga, talan er í veruleikanum um eitt samspæl millum lit og form, sigur Zacharias Heinesen.

LANDSLØG

Zacharias Heinesen hevur seinastu árin serliga nýtt landsløg og bygda ella býarløg sum motiv. Hansara máningar eru eyðkendir við, at hann ikki malar stór økir við einum litið. Málningurin er heldur býttur sundur í hundraðtals pettir og innan hesi pettir fer litalcukurin fram, pettini tilsamans gera heildina. Impressionisma kunnu vit kalla tað.

—Eg veit ikki hví eg gjørdist landslagsmálari. Fyrr nýtti eg eisini persónar sum motiv. Eg eri ávirkaður av impressionistiskum listamonnum

og tí hevur motivið sum sagt ikki so nógv at siga. Men eg haldi, at eg innan litirnir kann lýsa hvat eg vil, um talan er um landsløg, persónar ella eisini rein abstrakt list, sigur Zacharias Heinesen.

—Tað eru ávisir málningar eg havi sæð í Føroyum og uttanlanda, sum eg ongantíð sleppi, teir hava stóra ávirkan á meg. Teir koma fram aftur, aftur og aftur í hugaheiminum og knappliga kunnu teir seta okkurt ígongd, eg havi fingið hugskot til ein málning, sigur hann.

Eyðkent fyri málningarnar hjá Zacharias er eisini, at teir eru ljósir í liti. Hví?

—Mær dámar ikki myrkar litir, eg haldi eisini sjálvur, at eg havi eitt lætt sinnalag og tí eru litirnir eisini hareftir, sigur hann.

GRANI BAR GULLIÐ

Zacharias Heinesen

Útsýnið oman yvir Hellurnar, Kallsoyggin í baksýni. Ein vatnlits tekning hjá Zacharis.

Zacharias Heinesen í atelierinum.
Mynd: Kalmar

